GUILLAUME

MUSSO

ATELIÉR V PARÍŽI

Lindeni

Ateliér v Paríži

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Guillaume Musso
Ateliér v Paríži – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

ATELIÉR V PARÍŽI

Guillaume Musso

ATELIÉR V PARÍŽI

Lindeni

Ingrid a Nathanovi

Obsah

Chlapček 11

UPROSTRED ZIMY
Utorok 20. decembra

1. Parížsky syndróm 21
2. Teória o 21 gramoch 41
3. Čaro povrazov 61
4. Dvaja neznámi v dome 75

ŠIALENÝ MALIAR
Streda 21. decembra

5. Chytiť osud pod krk. 87
6. Súhrn rozpadov 105
7. Tí, ktorých spaľuje… 115
   Gaspard. *129*
8. Lož a pravda 133
9. Ako poraziť smrť 145

VOLANIE SVETLA

Štvrtok 22. decembra

10. Za svetlom 155
Pénélope *169*
11. Cursum Perficio. 175
12. Black hole 185

Piatok 23. decembra

13. Madrid. 197
14. Nueva York 213
15. Návrat na Bilberry Street 223
Pénélope *233*

KRÁĽ JELŠÍ

Sobota 24. decembra

16. Americká noc 239
17. Kráľ jelší 251
18. Mesto pod inovaťou. 257
19. Na okraji pekla 267
20. Obľúbený syn 287
Bianka *299*
21. Nultý kilometer 303

Nedeľa 25. decembra

22. Night Shift. 317
Po piatich rokoch. *329*
22. Pénélope 333

Pravda o falošnom. 337
Použité citácie 338

V hĺbke zimy som konečne pochopil,
že vo mne spočíva nepremožiteľné leto.

ALBERT CAMUS

Chlapček

Londýn, sobota dopoludnia.

Ešte o tom nevieš, no o necelé tri minúty budeš čeliť jednej z najťažších skúšok vo svojom živote. Skúške, ktorú si nečakala, no ktorá na tebe zanechá rovnako bolestivú stopu ako žeravé železo na jemnej pokožke.

Zatiaľ si pokojne vykračuješ po obchodnej galérii pripomínajúcej antické átrium. Po desiatich daždivých dňoch obloha opäť nadobudla pekný tmavomodrý odtieň. Slnečné lúče trblietajúce sa na presklenej streche ťa rozveselili. Príchod jari si oslávila kúpou krátkych červených šiat s bielymi bodkami, ktoré na teba žmurkali už pätnásť dní. Cítiš sa ľahká, takmer nespútaná. Črtá sa pred tebou príjemný deň: najprv obed s Jul, tvojou najlepšou priateľkou, spoločná manikúra, prirodzene, výstava v Chelsea a večer koncert PJ Harvey v Brixtone.

Pokojná plavba v jemnučkých meandroch tvojho života.

A zrazu ho zbadáš.

✶

Blonďavý chlapček oblečený v džínsovej kombinéze a tmavomodrom vlnenom kabátiku. Môže mať tak dva, tri roky. Veľké svetlé usmievavé oči sa lesknú za slnečnými okuliarmi. Jemné

črty vystupujú z bucľatej detskej tváričky lemovanej krátkymi kučerami žiarivými ako slama na slnku. Hľadíš na neho už hodnú chvíľu z diaľky, no čím väčšmi sa k nemu približuješ, tým väčšmi ťa jeho tvár fascinuje. Oslnivé, panenské územie, ktoré ani zlo, ani strach ešte nestihli poškvrniť. Na tej tváričke vidíš len škálu možností. Radosť zo života či šťastie v čistej podobe.

Teraz sa aj on díva na teba. Úprimný, sprisahanecký úsmev mu rozžiari tvár. Hrdo ti ukazuje kovové lietadielko, ktoré poháňa nad hlavou bucľatými prstíkmi.

„Vŕŕŕmmm…“

Opätuješ mu úsmev a pomaly sa ťa zmocňuje zvláštny pocit. Nevysvetliteľný pocit, ktorý ako jed pomaly trávi celú tvoju bytosť neznámym smútkom.

Drobec roztvorí ruky a cupitá okolo kamennej fontány chrliacej vodu v špirálovitých kaskádach pod kupolou obchodnej galérie. Na okamih si pomyslíš, že beží k tebe a skočí ti do náručia, ale…

„Oci, oci! Pozri, som lietadlo!“

Zodvihneš zrak a tvoj pohľad sa stretne s pohľadom muža, ktorý schytí dieťa v lete. Vtom sa do teba zaborí ľadová čepeľ a srdce sa ti na chvíľu zastaví.

Toho muža poznáš. Pred piatimi rokmi ste prežili ľúbostný vzťah, ktorý trval viac než rok. Kvôli nemu si opustila Paríž a našla si nové zamestnanie na Manhattane. Počas šiestich mesiacov ste sa pokúšali o bábätko, čo sa vám nepodarilo. Nato sa muž vrátil k svojej bývalej žene, s ktorou už mal dieťa. Urobila si všetko, čo bolo v tvojich silách, len aby si si ho udržala, no nestačilo to. Bolo to pre teba bolestivé obdobie, a keď už si si myslela, že si obrátila list, dnes ho stretneš a zlomí ti to srdce.

Teraz už lepšie rozumieš svojmu nepokoju. Vravíš si, že toto dieťa mohlo byť vaše. Že toto dieťa *malo* byť vaše.

Muž ťa okamžite spozná a neuhýba pohľadom. Z jeho ľútostivého výrazu vytušíš, že je rovnako prekvapený ako ty, nesvoj a trochu zahanbený. Čakáš, že sa ti prihovorí, no ako prenasle-

dovaný jeleň naznačí obranné gesto, chrániac si svoju ratolesť, a chvatne sa zvrtne na päte.

„Tak poď, Joseph, ideme."

Otec so synom sa vzďaľujú a ty neveríš svojim ušiam. „Joseph" je meno, ktoré ste si spoločne vybrali pre vaše budúce dieťa. Oči sa ti zastrú hmlou. Cítiš sa zradená a prázdna. Padne na teba ťažká únava a na niekoľko minút ťa prikuje k zemi, stojíš bez pohybu omráčená, s hrčou v hrdle.

✶

S veľkou námahou sa dostaneš k východu z obchodnej galérie. Hučí ti v ušiach, konáš mechanicky, údy máš ako z olova. Pri Saint James Parku sa premôžeš a privoláš si taxík, no celú cestu sa chveješ, zápasíš s myšlienkami, ktoré ti víria v hlave, a spytuješ sa samej seba, čo sa s tebou deje.

Keď sa zavrú dvere tvojho bytu, zamieriš hneď do kúpeľne a pripravíš si kúpeľ. V spálni necháš pozhasínané. Oblečená sa zvalíš do postele. Ležíš nehybne. V hlave sa ti premietajú obrazy pobehujúceho dieťaťa s roztvorenými rukami a vzápätí všetka tá beznádej, ktorú si pocítila pri stretnutí so svojím bývalým milencom, sa premení na strašný pocit prázdnoty. Clivotu, ktorá ti zviera hruď. Rozplačeš sa, no vravíš si, že slzy prinášajú úľavu a že kríza prejde. Lenže bolesť sa prehlbuje, zdvíha sa a zalieva ťa ako spodná vlna, ktorá ťa odnáša a zbavuje všetkých zábran, uvoľňuje rokmi nahromadenú nespokojnosť, zatrpknutosť, sklamanú nádej. Otvára rany, o ktorých si sa domnievala, že sa už zacelili.

Bolesť čoskoro vystrieda hydra mrazivej paniky, ktorá sa ti vinie pomedzi údy. Razom vstaneš z postele. Srdce ti divo búši. Niečo podobné si už zažila pred niekoľkými rokmi a neskončilo sa to dobre. Márne sa tej myšlienke vzpieraš, koleso osudu nemôžeš zastaviť. Zachváti ťa nekontrolovateľná triaška, potácaš sa až do kúpeľne. Otvoríš lekárničku. Siahneš po fľaštičkách s liekmi. Ľahneš si do vane, z ktorej sa už vylieva voda, hoci si len spolovice vyzlečená. Nevieš posúdiť, či je

voda horúca alebo chladná, a je ti to jedno. Hruď máš ako vo zveráku. V útrobách sa ti rozpína priepasť. Pred očami sa ti črtá olovený horizont, navždy zastretý bôľom.

Neuvedomovala si si, že si dospela až do tohto štádia. Pravda, posledné roky si sa cítila trochu stratená a už dávno vieš, aký je život krehký. No nečakala si, že sa dnes potkneš a tak rýchlo pôjdeš k zemi. Vôbec si netušila, že v tebe koluje tento prúd blata. Táto čierňava, tento jed, tieto muky. Tento pocit večnej samoty, ktorý sa náhle prebudil a ktorý ťa gniavi.

✶

Fľaštičky s liekmi sa vznášajú na hladine ako lode v bezvetrí. Otvoríš ich a hltáš kapsuly plnými hrsťami. Ale to nestačí. Musíš doviesť veci do konca. Vezmeš teda žiletku, položenú na okraji vane, a prejdeš si ňou po vnútornej strane predlaktí.

Vždy si urputne bojovala, no dnes toho nie si viac schopná, lebo tvoj nepriateľ ťa nepustí a pozná ťa lepšie než ty sama. Ako sa čepeľ žiletky pomaly približuje k tvojim žilám, s ironiou spomínaš na predčasnú radosť, ktorú si dnes ráno pocítila, keď si z okna pozorovala slnko.

Následne príde ten zvláštny okamih pokoja, keď vieš, že kocky sú hodené a už niet cesty späť. Hypnotizovane pozoruješ svoju krv, ktorá sa zrieďuje a na vodnej hladine kreslí neopísateľne krásne arabesky. Cítiš, ako zamdlievaš, vravíš si, že aspoň pominie bolesť, a v tej chvíli to nemá cenu.

Diabol ťa odnáša k svojmu ohnivému dychu a mysľou ti opäť prebleskne obraz chlapčeka. Vidíš ho na pláži na morskom brehu. Na mieste, ktoré by mohlo byť Grécko či juh Talianska. Si celkom pri ňom. Tak blízko, že z neho cítiš vôňu piesku alebo pšenice, upokojujúcu ako ľahký vánok letných večerov.

Keď k tebe zodvihne zrak, dojato hľadíš na jeho krásnu tvárička, ohrnutý noštek a zúbky s medzierkou v neodolateľnom úsmeve. Roztvorí náruč a začne okolo teba pobehovať.

„Mami, pozri, som lietadlo!“

UPROSTRED ZIMY

Utorok 20. decembra